

RAZPORED SV. MAŠ

08.03.2021 PONEDELJEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=8.3.2021		ZA ZDRAVJE, Tomaj 111
09.03.2021 TOREK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=9.3.2021		+ MILENA GRMEK, Kazlje 5a
10.03.2021 SREDA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=10.3.2021		
11.03.2021 ČETRTEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=11.3.2021		
12.03.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.3.2021		
13.03.2021 SOBOTA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=13.3.2021		
14.03.2021 3. POSTNA NEDELJA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=14.3.2021		ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h. (prenos na splet v Youtube) - pred mašo križev pot ob 9.40. Za **zoom srečanja** z veroučenci pošljem ponovno povezave in potreben katehetski material.

Že od oktobra lanskega leta nima župnija nobenih prihodkov, zato živi samo še od zraka. Prosim, če ji lahko pomagate s tem, da po svoji vesti in zmožnostih v namen vzdrževanja župnije prispevate prostovoljno svoj dar na TRR župnije TOMAJ za namen: **za vzdrževanje župnije**. TRR je izpisan na naslovnici. Obvestilo o prilivih bo v oznanilih.

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE 3. POSTNA NEDELJA

Štev.:11/LETO IX.

07. MAREC 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 2,13-25)

Bližala se je judovska velika noč in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, prodajalcem golobov pa rekel: »Spravite proč vse to in iz hiše mojega Očeta ne delajte tržnice!« Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: »Gorečnost za tvojo hišo me použiva.« Judje so mu rekli: »Kakšno znamenje nam pokažeš, da smeš takó delati?« Jezus jim je odgovoril in rekel: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.« Judje so tedaj rekli: »Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?« On pa je govóril o templju svojega telesa.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

IZ HIŠE MOJEGA OČETA NE DELJATE TRŽNICE

Smo pri prvem »škandalu«, v katerega je bil vpleten Jezus. Evangelist Janez postavlja "očiščevanje templja", bolj znano kot izgon trgovcev iz templja, na začetek Jezusovega javnega delovanja.

Drugi vatikanski koncil, zanimivo, podpira isto Janezovo tezo in sproži reformo Cerkve, ki se začne prav z liturgijo. Srce odnosa med človekom in Bogom, božje čaščenje, predstavlja namreč vir življenja vere, vir in vrh odrešenja; zato je za obnovo krščanske identitete in sedanjega stoletja treba začeti prav od tu.

Tempelj je za nas Cerkev, kraj in vesoljno občestvo kjer se Bog razkrije, in človek se na to razodetje odzove in se zahvali ali "evharistizira". *"Bližala se je judovska pasha in Jezus je šel gor v Jeruzalem ..."*: ni bilo prvič, da je Gospod vstopil v tempelj Davidovega templja. Vsako leto je hodil tja, od svojega dvanajstega leta, tako kot predpisuje Mojzesova postava.

Velikonočni dnevi kot vemo, so bili dnevi velike gneče v prestolnici izraelske province, Rim pa je okrepil prisotnost vojske, da bi tako preprečil izbruhe upora, ki so ob takšnih priložnostih pogosto izbruhnili proti predstavnikom Imperija. Izredni pritok romarjev je bil seveda naklonjen tudi "svetemu trgu". Tako je bilo že stoletja in nihče ni našel nič čudnega v tem. Davkarji, menjalci denarja, ki so tradicionalno veljali za najhujše grešnike v družbi, so na veliko noč živeli svoj trenutek slave in zaslužili veliko denarja ... Kar škandalizira to situacijo, če pogledamo od zunaj, je ravno običajnost pojava, dejstvo, da je bilo to dobro za vsakogar ali vsaj ni vzbudilo nobenega ugovora ne pri ljudeh ne pri verskih avtoritetah. Ta velik denar ni šel samo za to, da bi dal zaslužek trgovcem, napolnil pa je tudi zakladnico templja in žepe duhovnikov. Pregovorno nasprotje med vero in bogastvom, ki kljub temu sobivata, se zdi, da z določeno lahkoto ni le žalostna resnica v tistem času, marveč se vleče tudi v naš čas.

Če se je znotraj »Berninijevih stebrov« - tako rekoč Vatikana - tretje tisočletje odprlo v znamenju fevdov v rimski kuriji, finančnih škandalov in še več, šestnajsto stoletje ni bilo nič manj burno: cerkev šestnajstega stoletja je sicer rodila najslavnejše pokrovitelje renesanse, papež Leona X., sin Lorenza de 'Medici, ki je ugledne umetnike, kot so Raphael, Michelangelo, Borromini, poklical v Rim, da bi povečali sijaj Večnega mesta in cerkva z njihovimi mojstrovlinami.

Ampak, saj veste, vsaka medalja ima svojo drugo stran: arhitekti, kiparji, slikarji zagotovo niso delali zastonj ... Vatikanska blagajna se je izpraznila in papež je bil prepričan, da se je lotil nepremišljene in vprašljive operacije - kako jo opredeliti? - teološko / finančno, ki je med prodajo kardinalatnih vijoličastih in bančnimi posojili vodilo Cerkev na rob pločnika in posledično povzročilo izbruh protestantskega razkola. Zgodbe smo se naučili v šoli in zagotovo nismo ponosni na to poglavje v zgodovini Cerkve, znano kot »trgovina z odpustki«.

Ni tolažilno, da so tudi v Jezusovih časih verski voditelji in bankirji poslovali v zlatu. *"Ne morete služiti dvema gospodarjema, (...) Bogu in mamonu"*, je rekel Gospod (glej Mt 6,24).

Spremenimo temo, ali pa je sploh ne spremenimo: stran izhoda, ki jo današnja liturgija zaupa našemu razmisleku, predstavlja enega od "dekalogov", ki so razpršeni po Stari zavezi. Dejstvo, ki takoj pade v oči, je specifična teža prve zapovedi, ki je daleč boljša od teže drugih; dve tretjini odlomka je posvečeno imperativu: *"Pred mano ne boš imel drugih bogov!"*, z vsem, kar temu sledi. In tu se rodi monoteizem.

Za razliko od vseh ver, ki so jih izpovedovali narodi, ki so živeli v trinajstem stoletjupred Kristusom, plemena, ki jih je vodil Mojzes zunaj Egipta, so po svojem očaku poznala božjo voljo, Boga, ki ga v letih svojega ujetništva v Egiptu verjetno niso poznali, živeli so v stiku z ljudstvom Nila in z njihovimi razpito kulturo politeizma... Izstopa pa uvod v odlomku: *"Jaz sem Gospod, ki sem vas iz egiptovske dežele pripeljal iz sužnosti."* To je razlog, da pred svojim Bogom ne bomo imeli drugih bogov.

Z drugimi besedami, vera se rodi kot odgovor na dobro sprejeto, osvoboditev iz suženjstva. In osvoboditev iz suženjstva je prav napoved, ki jo razglša Jezus in citira Izaijevo prerokbo, ki je navedena v prvi osebi: *»Gospodov duh je nad mano; za to me je posvetil s maziljenjem in me poslal (...), da jetnikom oznanjam osvoboditev; (...) osvobodim zatirane, in oznam Gospodovo leto milosti."* (Iz 61; Lk 4, 18sl.).

Koncept osvoboditve vseh oblik suženjstva je torej odločilni element, ki vodi pri izbiri vere, vere, ki ne more in ne sme poznati kompromisov ali sinkretizmov. Kaj je torej današnje suženjstvo? Enako kot vedno: pozornost mora biti usmerjena na oblike malikovanja, to je odvisnost od materialnih dobrin in na splošno na bogastvo; tu prihaja začetna tema trga, povezana s kultom, mešanice med vero in denarjem, oziroma med religijo in denarjem; kar je potem mešanica religije in moči: ker denar napaja moč, gospodarstvo pa pogojuje politiko, ko ni v skrbi za človeka, marveč samo želja po oblasti in marsikje žal preko trupel. Navsezadnje tri skušnjave, s katerimi se je moral Jezus soočiti v puščavi, povzemajo vse moči sveta, ki so očitno povezane s Satanom: moč, ki izhaja iz posedovanja materialnih dobrin, politične / ekonomske moči in verske moči.

Pa še zadnji vidik si zasluži pozornost in poglobitev: *"Poderite ta tempelj in postavil ga bom čez tri dni!"*; na kratko: Jezus s tem nakazuje na pokvarjenost bogoslužja, ker je čaščenje povezano z mamonom. Novo čaščenje v duhu in resnici, kot jo je definiral Jezus v četrtem poglavju Janezovega evangelija pa je Kristus sam. In Kristusa ni mogoče 'kupiti', ker Kristus ni na prodaj! Najhujši greh, ki bi ga lahko storili, je verjeti, da si lahko kupimo odrešenje, s svojimi daritvami, z dobrimi deli, z žrtvami ... *"Uničite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil"* (Jn 2,19). Jasno je tudi, kako je v celotni cerkveni tradiciji - tradiciji, ki je pogosto odstranjena iz zgodovine - ta kult osrednjega pomena človeka v revni Cerkvi in ubogih poudarjen s pogosto škandalozno močjo. Janez Zlatousti se v Homilijah o sv. Mateju izraža takole: *"Naučimo se torej živeti tako modro in častiti Kristusa, kot želi: najbolj prijetno poklonjenje tistemu, ki ga želimo častiti, je tisto, kar si sam želi in ne tisto, kar si predstavljamo ... Kaj je vseeno, da se Kristusova miza iskri z zlatimi kelihi, če tudi sam umre od lakote? Zato tudi, ko okrasite Božjo hišo, ne prezirajte svojega brata v stiski. Navsezadnje je ta brat veliko bolj dragocen tempelj od božjega"* (pogl. I.). In sveti Bernard v svojem opravičilu, v pogl. 12. dodaja: *»Kakšna je uporaba zlata v vaši cerkvi? ... Cerkev je bleščeča v svojih zidovih a uboga v svojih revnih. Njeni kamni so prekriti z zlatom, otroci pa zanemarjeni v svoji goloti. Oči bogatih so zadovoljne na račun revnih. Radovedneži tam najdejo zadovoljstvo in ubogi ne najdejo pomoči ..."* Kako čudovita lekcija za naš post! Skladba za pravi življenjski pregled - Tudi mi smo preživeli trenutke težav, krize; smo bili užaljeni zaradi razkošja bogatih, in se trudili, da bi prišli do konca meseca? - Kako smo se spoprijeli s temi trenutki? Smo našli ljudi, ki so nas spremljali na poti? - Ali smo našli dobrodošlico v cerkveni skupnosti ali smo poleg svoje izkusili tudi utrujenost od marginalizacije?

V Jezusovem času je nekdo storil tak hud greh, nekdo med najbližjimi Gospodovimi sodelavci, ... in njegovo ime je bilo Juda Iškariot, ki bo naša tema naslednjo nedeljo.